

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

An pro una Missa plura, à pluribus exigua stipendia usque ad justam
mercedem accipi possit n. 50.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

An pro una Missa , plura à pluribus
exigua stipendia usque ad justam
mercedem accipi pos-
sint.

50 **D**ubitabis Octavò , cui ob
Missæ applicationem datur
stipendium minus , quàm sit lege,
vel consuetudine taxatum , an pos-
sit tantum accipere ab alio quan-
tum sufficit ad justam unius Missæ
eleemosinam , & deinde unica Mis-
sa , utriusque satisfacere : Respondeo
præscindendo ab hoc Sacré Congre-
gationis Decrero a posse . Ratio
est , quia non est defraudandus Sa-
cerdos sua justa mercede , supponi-
mus enim Sacerdorem accipiendo
illud exiguum , juri suo nequaquam
cessisse .

51. Quod si expressè suo juri
N n 2 cessit,

*a Rodriq. Nonnus. Vasq. Filliue.
Scripta Guar. apud Delugo disp. 20. da
Euchar. sect. 2. n. 26.*

604 LIBER III.

cessit, atque expressè acceptavit se
ob illam tenuem stipem velle to-
tam Missam applicare, non posse
ab alio quidquam recipere, com-
munis & doctrina est; Quia, tunc,
suo pacto, cui semper standum est,
se ad totam obligavit, iuri suo ce-
dendo,

Suarez *b*tamen etiam in hoc ca-
su posse concedit Sacerdoti paupe-
ri, in uno eventu; quando scilicet
coactus paupertate consentit: hic
enim poterit ab injusto pacto resili-
re, seque indemnem servare. Sicut
(inquit) famulus, seu operarius, cui
digita merces non tribuitur, potest
damnum suum resarcire, etiam si *z*
principio ob paupertatem coactus
sit pro injusto, & inæquali pretio
pacisci: & sicut, qui ob necessitatem
cogitur emere triticum, pretio in-
justo, potest sine iniquitia, alia via

fe

*a Corduba aliisque apud Dianam p.
2. tract 14. ref. 7. March. de ord. tr. 3. p.
2. c. 21. n. 5. b Suar. de Sacr. diss. 86. serg.
4. §. Vnde consequenter.*

se in demnem servare : sed de hac
doctrina, & exemplis dicam sepa-
sim à numero 57.

52. Hæc præscindendo à Decre-
to de celebratione Missarum. Quid
cojam posito ? Delugo^a, a Diana,
Marchinus^b Tamburinus et timent
Decretum , atque adeò docent Sa-
cerdotem recipientem à fidei exi-
guam quamlibet stipem, pro Missa,
totum ejus fructum pro ipso appli-
care debere ; ni id faciat, tenuerit ad
restitutionem,

53. Nihilominus puto d adhuc
posse, nec timendū Decretum, cùm
nobis contrarium non sit, quia non
est credibile voluisse Sacram Con-
gregationem fraudare Sacerdotes
justa mercede. Expendamus brevi-
ter verba Decreti. Deinde, inquit,
ubi plura stipendia quantumvis incon-
grua, & exigua collata fuerint Sacerdo-

Nn 3 tibus,

^a Delugo loc. cit. ^b March. loc. cit.

b Tambur. de jure Abb. t. 2. d. 5. q. 9.
num. 1. c Favent. in nominat. apud
Marchin. dicto n. 1.

pravisse
elle ro-
on posse
, com-
a, tunc,
lum est,
a suo ce-
hocc
paupe-
scilicet
ir : hic
oresili-
, Sicut
rius, cui
, potest
iam si
coactus
precio
titatem
etio in-
alia via
fe
nam p.
. tr. 3. p.
86. serg

tibus, præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quæ ad rationem attributa eleemosina prescripta fuerint. Hæc Sacra Congregatio. Vbi noto primò, illud (ad rationem attributa eleemosina) nam significat Missas celebrari debere, non sicuti ab offerente absolute præscriptæ sunt, sed sicuti ab eodem, juxta rationem, & computum datæ eleemosinæ præscriptæ sunt. Cùm igitur eleemosina non sit data nisi limitatè, limitatè debetur applicatio Missæ.

54. Quando ergò ut vidimus §. I.
n. 31. Congregatio respondit se loqui de præscriptione facta ab offerrente, non verò facta ab Ordinario, solum explicuit personas, quæ facere debeant Præscriptionem, non verò ad quam ratam; quia hanc fieri debere, ad rationem eleemosinæ datæ dixerat in Decreto.

55. Quando item n. 32. præcipit ut ad stipendia quantumvis incongrua, & exigua etiam data ab una persona

persona Missæ præscriptæ celebretur, præcipit quidem ut celebretur Missæ ad elemosinam præscriptam, sed juxta ratam, seu ad rationem dictæ elemosinæ, non verò ad merum arbitrium dantis. Scio explicationem aliorum, quos tacitione affert Marchinus, & sed nostra est magis ad litteram, magisque faver sacerdotibus.

§ 9 Noto Secundò illud (*sue obligationi non satisfacere*) ubi, per suam obligationem non intelligitur, nisi ea, quæ eratante Decretum, hæc enim erat sua, id est, Sacerdotum obligatio, & Decretum solum illius meminit, illamq; inculcat, non Decreti promulgationem Sacerdotes hac obligatione non obstringebantur; nec in presenti constringentur.